

1936. március 20.

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

TANÜGYI FOLYÓIRAT

Kiadóhivatal: Szeged, Kálvária-u. 5. Szerkesztőség: Madách-u. 17

Édesanyám

Ezer vágytól voltam áldott,
bejártam a nagy világot
s mikor lábam belefáradt,
a sok ember-testvér közül
nem kínált fel senki ágyat...
csak az anyám...

Csalódtam is — elég sokat —
elátkoztam a sorsomat;
milliók lakják a földet,
cirogató meleg szóval
vigasztalni még se jöttek...
csak az anyám...

Beteg voltam. Sirtam, nyögtem.
Már a halál állt mögöttem
s szomjam támadt egy csepp borra,
de kétezer millióból
nem akadt, ki ágyhoz hozza...
csak az anyám...

Nem tagadom, mért tagadnám,
öröm is ért néha napján;
de lelkemben ürmöt hagyott:
milliókból igaz szívvel
együtt velem nem kacagott...
csak az anyám...

Csak az anyám... mindig ez egy
óvott, ápolt és szeretett
s ez az asszony százszor áldott,
mert éretted millióknak
millió bünt megbocsátok;
Édesanyám!

Gróf István.